

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Absolutio à reservatis 16. V. etiam Reservata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Pœnitenti ob reincidentiam in similia peccata, quia vel est solum attritus, & tum male dimittitur sine Sacramento, minus enim sic peccata cavebit, quam adjutus auxiliis, quæ ex Sacramento percepisset: vel est contritus, atque ita dutum erit Dejmicum tanto bono privare, propter metum peccatorum futurorum; præsertim cum hoc Sacramentum, non solum præterita peccata sanet, sed etiam præservet à futuris vide præcæteris hac de re Leandrinū. *de sacra. to. 1. tr. 5. disp. 7. supra res. 30. quest. 31. usque ad 56.*

12. Quamvis Paludanus, Adrianus Nar. Medina, Petrus Sotus doceant Sacramentalem absolutionem posse fieri per scripturam ideoque Pontius *in cath. theos. disp. 46. q. 2. concl. 2.* putet melius esse, hominem in extrema necessitate absolvi à fratre per signa vel scripturam quam à nullo; non est tamen hæc sententia practicanda. Card. Laugo Grandus quia Eugeni Papæ *sess. ult. concl. Florent.* absolutionis formam tradidit his verbis: *forma sunt verba que sacerdos profert cum dicit ego te absolvo. ubi sine dubio loquitur de verbis non scriptis, expectandum igitur esset hac in parte iudicium sedis Apostolicæ. p. 11. tr. 6. miscell. res. 14.*

A B S O L V E R E

à Reservatis.

Quæ sint reservata, vide V. Casus reservati.

A casibus Papalibus absolvit Papa, vel ejus delegatus.

An etiam Prælati Regularis?

1. **A**bsolvere à casibus reservatis Papæ potest in primis ipse, vel ejus vices gerens, vel habens potestatem vigore Cruciatæ, aut Jubilæi, ut suo loco dicitur. †

2. Potest item à casibus Papalibus Bullæ Cœnæ secundum Suarez *de Relig. tom. 4. tr. 8. l. 2. c. 21.* & Peyrinum *privat. Minim. tom. 1. consil. 4. Sixti V §. 5. nu. 6.* absolvere Prælati Regularis suos subditos, non obstante eorum reservatione, quæ fit singulis annis. Sed Bononia de

elect. dub. 69. num. 13. & alii id negant, p. 3. tom. 2. resol. 72. & p. 7. tract. 2. resol. 5.

3. Si vero casus Papales sint occulti, omnes (excepta hæresi, de qua vide infr. num. 8, 84.) possunt absolvi ab Episcopo, id decernente Concil. Trident. *sess. 24. c. 6.* Et hoc etiam si Episcopus sit tantum electus, & confirmatus, quamvis non consecratus, cum Episcopus non consecratus dicatur verus Episcopus quoad omnia, quæ pertinent ad potestatem jurisdictionis, *p. 7. tr. 2. r. 1.*

At ubi non est receptum Concil. Tridentinum, non possunt uti Episcopi ea facultate, quia ubi non est acceptatum quoad leges onerosas, neque videtur acceptatum, quoad favorabiles, *ibid. res. 2.*

4. Eadem facultas, quæ competit Episcopis circa casus Papales occultos competit etiam Capitulo Sede vacante, quia hujusmodi Capitulum succedit Episcopo non solum in his, quæ competunt Episcopo jure communi generali, *cap. cum olim, de maior. & obediem.* Sed etiam in his, quæ jure competunt Episcopo tanquam Ordinario, & Episcopo, & ex jurisdictione ordinaria; ejusmodi est prædicta facultas, *Ibid. res. 3.*

5. Archiepiscopus etiam non solum actu visitat Dioceses suffraganeorum, potest uti prædicta potestate, ut docet Trullanch. *in Decal. tom. 1. lib. 1. c. 3. dub. 4. num. 4.* Sed etiam extra tempus visitationis circa suos Episcopos suffraganeos, sicut potest circa subditos propria Diocesis, *p. 7. tr. 2. resol. 7.* Item quæ cum subditis suffraganeorum, si malitiosè suffraganeus differat absolutionem, vel si subditus appellavit ad Metropolitanum, *Ibidem §. Notat.*

6. In quo casu Papali Episcopus potest absolvere alios, potest delegare alteri facultatem, ut absolvat alios, vel etiam absolvatur ipse Episcopus, si in idem peccatum incidit; *p. 3. tr. 4. res. 14. §. Hæc tamen.* Excipe tamen hæresim; à qua licet possit absolvere Episcopus, non potest tamen dare facultatem generalem alicui, ut ab hæresi absolvat, ut si occurrat, ut quis incidat in hæresim, potest

Si sint occulti potest Episcopus etiam si non sit consecratus.

(Excipenist ubi non est receptum Conc. Trident.)

Et Capitulum Sede vacante.

Et Archiepiscopus tam in actu visitationis, quam extra circa suos Episcopos suffraganeos.

Quando potest absolvere alios, potest etiam dare alteri facultatem, ut absolvatur ipse, exceptis hæresi.

potest nunc Episcopus deputare certum Confessarium, ut ab eo peccato illa personam absolvat, p. 7. tract. 2. ref. 13. & 14.

Si casus Papales sint publici, potest etiam Episcopus urgente necessitate.

7. Si vero casus Papales sint publici, potest Episcopus, vel etiam Sacerdos inferior absolvere, cum urget necessitas, vel adest legitimum impedimentum, adeundi Pontificem. Tunc enim potest probabiliter præsumi non esse reservatum. Nam leges Ecclesiasticæ non obligant in casibus urgentissimis, Diccast. de sac. to. 2. tr. 8. disp. 11. dub. 17. n. 305. Suar. & alii. p. 11. tr. 8. miscel. ref. 49. Nec opus est adire legatum Pontificis in loco existentem, quia reservatio utpote odiosa, strictè est interpretanda unde tantum opus est recursum ad Papam, non ad Legatum. Hurt. de excom. disp. 15. diff. 3. n. 10. contra Bonac. de cons. disp. 1. q. 3. punct. 2. n. 4. p. 11. tr. 6. ref. 1. & 49.

A reservatu Episcopo absolvi Episcopus, ejusque delegatus.

8. A reservatis Episcopo, præter Episcopum, cui id cõpedit jure ordinario, potest absolvere delegatus ejus, qui si non habet facultatem subdelegandi, non potest alteri eandem facultatem concedere, nisi pro una vice, si illi à Confessario petatur in casu particulari. Ita Riccius, p. 1. resol. 469. n. 1. p. 2. tr. 17. ref. 53.

Qui, si non habet potestatem subdelegandi, non potest alteri facultatem in generali concedere.

9. Si vero habet potestatem subdelegandi, potest illam concedere alteri, ut absolvat ipse, sicut supradictum est de Episcopo circa casus Papales Neque dicas, in tali casu delegatum absolvere se ipsum. Nam hoc verum esset, si ipse haberet potestatem ordinariam; subdelegatus enim fungitur vice primi delegantis habentis jurisdictionem ordinariam, & se habet, ac si à primo delegante facultatem accepisset. Ita Vgolinus de potest. Episc. c. 39. nu. 2. & alii contra Grassium append. l. 3. c. 8. n. 32. part. 3. tract. 4. ref. 142. p. 8. tr. 7. ref. 91. Notandum est.

Si vero habet potestatem, & potest delegare ut absolvat ipse.

10. Ab Episcopalis potest item absolvere Confessarius virtute Cruciatæ, & Jubilæi. Vide sub suis nominibus. An item absolvere possint Confessarii Regulares, dicemus infra n. 30.

Item absolvere potest Confessarius per Bullam, aut Indulgentiam.

11. Si non pateat aditus ad Episcopum pro absolutione alicujus casus sibi reservati, nisi cum magna difficultate, aut mora, potest illum absolvere quilibet Confessarius.

In casu necessitatis, potest absolvere quilibet Confessarius.

Summa Diana.

sarius, sicut supra dictum est de Papalibus: fieri enim potest, ut non minus difficilis sit aditus ad Episcopum quam ad Papam, & nihilominus adsit necessitas communicandi, aut celebrandi. Ita Granado in 3. p. contr. 7. tr. 10. disp. 7. n. 12. contra Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 30. sect. 3. n. 13. p. 5. n. 14. resol. 58.

Quid de peregrinis.

12. A reservatis Episcopo domicili absolvi potest peregrinus à Confessario diocesis, in qua reperitur: si ibi non sint etiam reservata, & ipse non accedat in fraudem reservationis: quia potest ibi se gerere more incolarum. Et in hoc sensu intelligenda est consuetudo approbata ab Eugenio IV. Ita Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 30. sect. 1. n. 4. contra Sorum in 4. dist. 18. q. 2. art. 4. p. 2. t. 17. ref. 56. & p. 4. t. 4. ref. 109. in fine. Imo Zambellus V. casus n. 26. putat, hoc verum etiam si eo fine esset ad aliam diocesis idem tenet Mendo. in bullam Cruciatam disp. 23. c. 2. n. 22. p. 11. tr. 2. miscel. ref. 48.

A reservatu regularium absolunt Prælati maiores, eorumque delegati Priores, Guardiani, Pœnitentarii.

13. A reservatis Regularium, de jure ordinario absolvere possunt Prælati Generalis, & Provincialis; ex delegatione vero Priores, Guardiani, aut quovis alio nomine nuncupati, & alii vulgò dicti Pœnitentarii.

Et quidem Prior vel pœnitentarius si habet potestatem subdelegandi, subdelegare potest, ut absolvat ipse, si opus erit, sicut supradictum est de Vicario Episcopi, n. 6. p. 3. tr. 4. resol. 142. §. Nec valet. in fine.

Et quidem Prior vel pœnitentarius si habet potestatem subdelegandi, subdelegare potest, ut absolvat ipse, si opus erit, sicut supradictum est de Vicario Episcopi, n. 6. p. 3. tr. 4. resol. 142. §. Nec valet. in fine.

Alii vero Religionis Confessarii absolvere non possunt, nisi de licentia Prælati.

¶ Alii vero Religionis Confessarii absolvere non possunt, nisi de licentia Prælati. ¶ Qua in re

Confessarius Regularis potest absolvere regularem à reservatis facultate petita, & non obtenta.

14. Adverte primò, quòd Confessarius Regularis habens pœnitentiam cum reservatis, & petens à superiore facultatem illi absolvendi, si injustè sibi negetur, potest nihilominus illum absolvere: & hoc ex declaratione Clementis VIII. & Pauli V. apud Naldum sum. v. Religiosus, n. 44. Sed quoniã Pontifex ait, pro illa tantum vice.

Sed pro illa tantum vice.

15. Adverte secundò, quòd Tamburinum. tom. 2. disp. 13. q. 8. n. 3. putat, talem Confessarium absolvere posse pœnitentiam à reservatis licentia petita, & non obtenta, una tantum vice. Sed P. Leone

C no 1017. 24

tom. 1. recoll. l. n. 178. de hoc dubitat, quia probabilis opinio docet, Jubilaeum extraordinarium cum limitatione pro hac vice concessum, bis acquiri posse; tamen particula hac est magis limitativa, quam illa, part. 3. tr. 2. res. 126.

Tamen à commisso etiam post peccatam facultatem. Secus, si licentiam petierit poenitens.

16. Adverte tertio, quod talis Confessarius licentiam petens pro absolvendo à reservatis poenitentem, potest illum absolvere à reservatis commissis post obtentam licentiam. Si verò licentiam petierit poenitens, non potest. Ita multi est Floronò de cas. reserv. c. 8. §. 1. num. 1. p. 3. r. 2. res. 126. §. Notandum, & p. 4. t. 4. res. 109.

Absente superiore domus per diem potest concedere re, vata Vicario.

17. Adverte quarto, quod, absente superiore locali per diem naturalem, potest talem facultatem concedere ejus Vicarius secundum Peyrinum in priv. minim. tom. 1. const. 4. Sixti IV §. 6. n. 75. quia ipse tunc est absolutus superior domus, & subditus liberati debet à malo staty, quam primum potest. Quae sententia limitanda est primo, nisi superior eadem die sit reversurus. Secundo, nisi subditus malitiose distulisset Confessionem ad illum diem, ut facultatem à Vicario impetraret. Tertio, nisi aliter in aliqua Religione cautum esset. p. 3. tractat. 2. res. 28.

Sed contra tribus limitat. rationibus.

Confessarius petens à superiore re servata an nisi possit pro se ipso?

18. Adverte quinto, quod Confessarius petens à Praelato facultatem absolvendi à reservatis pro una vice in hac forma, Est poenitens qui indiget vestra auctoritate, placet ne vobis illam mihi daretis. Potest secundum Floronò de cas. reserv. p. 1. c. 3. §. 1. n. 3 illa uti pro se ipso: secus verò si dicat, Rogo te, ut des mihi facultatem tuam pro una persona. Et Villalobos tom. 1. tr. 9. diff. 84. num. 4. asserit, quod, cum superior facultatem non limitat, intelligitur illam concedere tum activam, tum passivam. p. 3. tr. 4. res. 142. §. Sed poenam.

Regulares ex quodam privilegio possunt se meli sibi eligere Confessarius, à quo absolvantur.

19. Religiosi, ex quodam privilegio Minorum apud Suarez de Relig. tom. 4. l. 2. c. 19, n. 7. possunt eligere Confessarium sui Ordinis, qui eos absolvat ab omnibus reservatis, & censuris, & cum illis dispenset in omni irregularitate (excepta ea, quae oritur ex homicidio, aut

mutilatione) pro una tantum vice. Quae concessio est multum ampla, & comprehendit reservata etiam in Religione. Et quamvis probabile sit, Confessarium debere esse approbatum, & expositum à Praelato; probabile etiam est, sufficere simplicem Sacerdotem. par. 3. tract. 2. res. 126. §. Nota etiam.

ab omnibus reservatis, censuris.

20. Religiosus iter agens cum licentia Praelati eligendi sibi Confessarium, quem voluerit, non potest virtute talis facultatis absolvi à reservatis. Vide V. Pralati n. 45.

21. Confessarius quicumque dubitans an aliquis casus sit reservatus, potest illum absolvere: quia in dubio praesumitur non reservatus; reservatio enim est odiosa, & ideo strictè interpretanda. Et quamvis Sanchi sum. tom. 1. lib. 1. c. 10. num. 74. hanc sententiam limitet, nisi esset praesumptio contraria in foro exteriori: tamen contra illum insurgit Merolla tom. 1. disp. 3. cap. 3. dub. 2. coroll. 23. num. 370. ex ultimis, casum nunquam censeret reservatum ex sola praesumptione, sed tantum ex certitudine, quod sit reservatus. p. 4. tr. 7. res. 4.

An in itinere non possunt per Praelati licentiam de confitendo extra ordinem. In dubio, an casus sit reservatus, non est censendus reservatus.

22. Porro in mortis articulo, seu etiam periculo, simplex Sacerdos absolvere potest à quibuscumque casibus, & censuris reservatis. Vide infra V. Confessarius à n. 15. ubi multa invenies huc spectantia.

In articulo mortis quilibet Confessarius absolvere potest reservata. Dicitur etiam in periculo, in quo censentur esse infirmi à prima die infirmitatis periculosa.

23. In periculo mortis dicuntur esse infirmi infirmi graviter. Quos docet Sanchi Select. disp. 12. nu. 5. & Coelestinus tr. de. 13. qu. 1. posse simplicem Sacerdotem à reservatis absolvere à prima die infirmitatis periculosa, ut doloris lateris, plenitudinis, &c. & sive periculum mortis quis adeat spontè, sive necessitate coactus. p. 3. tr. 4. res. 57. §. 3. in fine, & p. 5. tr. 3. res. 67. Nec expectanda est tanta mortis certitudo, quantum voluit Sotus. p. 5. tr. 9. res. 67. §. Notandum.

24. Item damnati ad mortem, & qui vulgo dicuntur in capella: unde sit quicumque casum inveniatur habere, per quemlibet sacerdotem absolvi possunt, etiam si in eadem capella esset superior habens facultatem; quia hi dicuntur

Item damnati ad mortem.

ur in mortis articulo non minus, ac qui ex morbo; & idè non minus, quam illi debent Ecclesiæ privilegio gaudere. Ita Mendoza *vol. 1. de fide, disp. 84. sect. 8. §. 125. p. 5. tr. 3. res. 61. Et tr. 13. res. 12.*

Remigantes aggregantes navigationem periculosam.

25. Item remigantes, quando aggredienda est longa, ac biremibus periculosa navigatio, dicuntur in mortis articulo: nam homines frequenter pereunt ex illa occasione, nec scitur, quis sit evaluus: & idè ait Mendoza *ibid. §. 126.* quod tales tenentur in ipsa aggressionem lege charitatis se Deo reconciliare, nec expectare procellam; nã ea suboriente, Confessarii qui pauci sunt, aliis auxiliandis incumbunt, non ipsis qui sunt sex triremium. Idem dicit, si imminet pugna navalis. Igitur isti secundum Mendozam absolvi possunt à reservatis per quemlibet Sacerdotem, sicut etiam milites, qui prælio sunt vicini, non tamen longinqui. Vide Bellochium *de cas. res. p. 1. q. 2. n. 130.* & Finellium *de cas. reserv. c. 8. n. 8. p. 5. tr. 3. res. 62.*

Es pragnantes in primo puerperio.

26. Item pragnantes partui vicinæ secundum Mendozam *ubi supra*, & Bellochium *ubi supra n. 128.* absolvi possunt à quocumque Sacerdote, tanquam in mortis periculo constitutæ; sive expertæ sint, sive inexpertæ. Quia probabile periculum est etiam illam, quæ alias facile peperit, nunc gestare geminos aut fœtum majorem solito, à quo mors immineat, *p. 11. tr. 3. miscell. res. 2.*

Vel alia patientes periculosos.

Sed hoc videtur limitandum cum Sanch. *sum. tom. 1. c. 13. n. 4.* & aliis quoad primò parturientes, vel eas, quæ aliâ difficulte, & periculosos partus expertæ sunt. Nam de cætero parturientes rarò moriuntur, ac proinde non omnes dicuntur in mortis periculo. *p. 3. tr. 4. res. 72. Et p. 5. tract. 3. res. 63. p. 11. tr. 3. res. 2.*

Et banniti.

27. Item absolutio à reservatis secundum Bellochium *part. 1. q. 2. nu. 133.* & alios dari potest per simplicem Sacerdotem bannito, qui impunè ubique potest occidi; quia semper & ubique versatur in periculo mortis. Secus verò si haberet saluum conductum, *part. 3. tr. 5. res. 64.*

28. Absolutus in articulo, aut periculo mortis à reservatis, quibus non sit adnexa excommunicatio, non tenetur postea periculum evadens, recurrere ad superiorem, ut iterum absolvatur: quia jam fuit absolutus; tunc enim nulla fuit reservatio per Tridentinum. Ita Marcerus *in p. 3. quest. 9. art. 6.* & Granada *in 3. p. controu. 7. tr. 10. disp. 4. sect. 2. num. 13.* contra Huftadum *de sac. Pœn. disp. 11. diff. 13. p. 4. tr. 4. res. 199. Et p. 5. tr. 3. res. 66. §. Notandum, Et tract. 14. res. 59.*

Qui omnes, si periculum evadant, non tenentur se præsentare superiori.

29. ¶ Extra mortis articulum non potest quis à reservatis absolvi, nisi ab eo, qui habet facultatem. ¶ An verò licitè absolvi possit cum onere, ut ea sola postea superiori confiteatur? Negati vè respondent Coninch *de sac. disp. 8. dub. 13. concl. 3. n. 103.* seclusa necessitate; quia non debet absolutio sine gravi necessitate dimidiari. Affirmativè Pharaonis *de Sacram. Pœnitent. sect. 18. cas. 4.* Et hanc sententiam approbat Laymann *lib. 3. tr. 7. cap. 12. num. 11.* si pœnitens accessit ad Confessarium inferiorem bona fide existimans absolvi posse, & modo aliud peccatum absolutionis subjiçat. Nam ex una parte est aliqua necessitas, ne pœnitens ægro discedat animo, & ex alia DD. ad solutè docent, posse Confessarium absolvere pœnitentem cum reservatis, & illum mittere ad superiorem pro illis. Omnes istæ tres sententiæ sunt probabiles, sed prima magis placet. *p. 3. tr. 4. res. 58.*

Extra mortis articulum, aut periculum non debet simplex Confessarius absolvere habentem reservatam cum onere, nisi confiteatur superiori reservata. Nã absolutio non debet absque necessitate dimidiari.

30. Si superior nolit absolvere, nisi reservata, tenetur pœnitens cum alio tam reservata quam alia confiteri, quia uni Confessario pandenda sunt omnia peccata. Ita Homobonus *p. 1. tr. 5. c. 4. qu. 25.* contra Joannem de la Cruz. *p. 2. q. 3. dub. 5. concl. 3. p. 3. tr. 4. res. 74.*

Vnde, si superior absolvet sola reservata, pœnitens debet illam cum non reservatis manifestare inferiori. Cessat reservatio, ubi quis confiteatur habentem facultatem, quamvis in valida.

31. Pœnitens faciens scienter Confessionem reservatorum invalidam, sed cum superiore legitimo, quamvis absolutionem non consequatur, cessat nihilominus reservatio, & potest illa cuiuscumq; Confessario confiteri. Nam reservatio ad id ordinatur, ut pœnitens legitimo superiori se sistat & ab eo sententiam audiat, quod jam impletum est in

Confessione invalida. Ita Ochagavius de Sacra tract. 12. q. 12. g. 22. num. 8. Quod etiam dicendum, si Confessio reservatorum facta sit virtute Cruciatæ aut Jubilæi, ut suo loco dicemus. p. 1. t. 1. 1. ref. 18. & p. 4. t. 4. ref. 124.

Et quamvis obliviscatur confiteri reservata.

32. Confitens superiori habenti facultatem super reservata, sed obliviscens confiteri reservata, potest illa deinde confiteri simplici Confessario, quia desinunt esse reservata. Nam, licet talis explicitè non petat absolutionem reservatorum; censetur tamen illam petere interpretativè, quia venit ad Confessarium ut ab illo absolvatur quantum potest, & indiget, & Confessarius censetur hic & nunc velle illum absolvere, quantum licitè potest, ac proinde reservationem auferre. Quod procedere etiam suis locis dicemus de Confessione facta virtute Bullæ, aut Jubilæi. Ita Henriquez l. 6. c. 6. n. 5. & alii. Quidquid contra doceat Vasq. in 3. p. tom. 4. q. 91. art. 3. dub. 3. & ex parte Megala in 1. p. l. 1. c. 1. n. 7. p. 1. t. 1. 1. ref. 19.

Confessarius, qui malè absolvit penitentem à reservatis, quid facere debeat?

Multi multi.

33. Confessarius qui non habens jurisdictionem, à reservatis absolvit, tenetur facultatem petere à superiore, & si scandalum absit, admonere penitentem ad iterum confitendum, vel si ille inficius veniat iterum ad confitendum, petere an doleat de peccatis præteritis, & si dicat, quod sic, illum absolvere. Ita Coninch de Sacra, disp. 8. dub. 17. n. 141. & alii communiter. Sed Faber in 4. disp. 19. qu. 33. c. 3. num. 18. difficilè putat, in tali casu non adesse scandalum. Et Valerius v. Penitentia, disp. 9. n. 2. absolutè docet, quod, si penitens est ignarus, Confessarius nil facere debet, quia ille remanet absolutus; à non reservatis quidem directè, à reservatis verò indirectè per infusionem gratiæ argum. cap. quia circa, de consang. & affin. p. 2. t. 1. 1. ref. 60.

Certe tamen peccavit mortaliter, & incurrit excommunicationem Papalem, si id fecit ex malitia.

† Ipse verò Confessarius, si id scienter fecit, & ex malitia, peccavit mortaliter, & incurrit ipso facto excommunicationem Papalem Clementis VIII. ut patet ex decreto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium edito die 9. Ianuarii 1601. † quod quidem decretum

derogat privilegia Regularium absolvendi à casibus Episcopalibus, Regularium quidem commorantium in Italia. Unde quia probabilis est opinio Gambarupæ de cas. ref. c. 3. n. 8. & contra Megalam in 1. p. l. 1. c. 13. nu. 21. quod Insulæ Siciliæ, Corsicæ & Sardinia non sunt partes Italiæ, probabile est, non derogare privilegia Regularium in dictis Insulis commorantium. Sicuti probabiliter docet Peyrinus de Bulla Sanctissimi Domini Nostri Urbani VIII. contra monetarios tom. 3. c. 12. const. 12. alias 22. Urbani VIII. p. 5. t. 14. ref. 88. Verum his non obstantibus privilegia Regularium absolvendi à casibus Episcopalibus derogata sunt à Sacra Congregatione ex mandato Domini Nostri Urbani VIII. die 18. Novemb. 1628. etiamsi extarent extra Italiam, p. 2. t. 17. ref. 30. p. 3 tom. 2. ref. 13. in fin. Adornatum autem prædicti decreti, adverte, quod excommunicationem prædictam, & alias pœnas dicti decreti non incurrit primò Confessarius Regularis absolvens à casibus reservatis in Religione. Ita Floronus de reser. p. 1. c. 5. §. 4. Secundò nec incurrit absolvens ab Episcopalibus, vel Papalibus sine prætextu privilegii, quia in decreto dicitur, prætextu privilegiorum, & c. Ita Gambarupæ de res. c. 3. n. 12. contra Floronum ubi sup. n. 27. Tert. ò non incurrit Confessarius absolvens sine facultate, sed sub spe rati habitationis, vel ex consideratione, aut ignorantia non crassa; quia dictæ pœnæ latæ sunt contra præsumentem. Quartò non incurrit Confessarius absolvens Episcopales à jure, quales sunt etiam post Tridentinum Papales occulti ut tradit Sanch. tom. 1. l. 4. c. 54. n. 27. p. 3. tom. 2. ref. 13. §. Nota quartò. Quintò secundum Megalam in 1. p. l. 1. c. 3. n. 10. non incurrit absolvens censuras Episcopales: quia decretum loquitur tantum de casibus, & in pœnalibus non fit extensio. Sed secundum Marullū tom. 1. disp. 1. c. 2. disp. 4. n. 575. incurrit, propter paritatem rationis. Utraque sententia est probabilis: Ibid. initio. Adverte etiã, quod excommunicatio hujus decreti secundum Floronum §. 2. num. 4. non potest absolvi ab Episc.

Etiã in Sicilia, Corsica & Sardinia.

Excusari tamen potuit. Si fuit regularis, & absolvit reservata religio, vel si quis absolvit quoscunq; que sine prætextu privilegii, Vel sub spectu rati habitationis. Inconsideratè, aut ignorantè.

Si quis absolvit Episcopales à jure Et fecundum alios quos, si absolvit censuram reservatam.

Qui verò incurrit, vide

an absolvi
possit ab E-
piscopo vigo-
re Triden-
tini.

Episcopo vigore Tridentini *sess. 24.* quia lata est post Tridentinum, & sic ipse asserit declarasse sacram Congregationem. Verum Beja *p. 4. cap. 37.* & alii dicunt, absolvi posse: quia Tridentinum concessit Episcopis facultatem in casus, & censuras Papales occultas, sive ante ipsum latas, sive post ipsum ferendas, cum sit eadem ratio. *part. 3. tract. 4. resol. 73.*

Præsertim
post confir-
mationem
Pauli V.

Comitulus *resol. mor. lib. 6. quest. 9. c. 2.* docet, hanc censuram non posse absolvi à Regularibus virtute suorum privilegiorum. Sed secundum aliquos potest: nam à jurisdictione Regularium videntur solum excepti casus Bullæ Cœnæ, & sex alii casus secundi decreti, inter quos non videtur comprehensa præfens excommunicatio. *part. 3. tract. 2. resol. 13. §. Notandum.* Et tandem adverte, quod Paulus V. confirmavit decreta prædicta Clem. VIII. & aliqua illis addidit: Unde aliqui opinati sunt, per hoc decretum Pauli V. abrogatam fuisse facultatem absolvendi ab omnibus casibus Papalibus; præsertim per illa verba, *Ac insuper, quæ designant novam legislatoris voluntatem ab antiquis distinctam, cap. statuiimus, §. insuper, ubi gloss. de refer. in 6. sed Duardus in Bull. Cœn. lib. 3. §. 2. quest. 1. num. 31. contrarium docet. part. 3. tractat. 2. resol. 13. Nota etiam.*

A casibus
Episcopo re-
servatis non
possunt ab-
solvete, à
jure verò
possunt.

34. Regulares possunt absolvere à Casibus à jure reservatis, non autem ab Episcopo. *part. 8. tract. 7. resol. 71.* Existentes verò extra monasteria de licentia sui superioris, possunt absolvi à casibus reservatis Episcopo à quocumque Confessario tam sæculari, quam Regulari, non autem à reservatis suis superioribus sicut in Bulla Papæ Urbani VIII. videtur, *ibidem. resol. 8.*

Unde cautè legenda sunt quæ docet Brunus. *de privil. regul. p. 1. tr. 5. c. 2. prop. 2.* quod regularis sacerdos absolvere queat à reservatis Episcopo *p. 11. tr. 2. miscella 9.* potissimum propter literas ejusdem Urbani VIII. 5. Novembris 1631. editas quibus declaratur, quod constitutiones aut dispositiones Apostolicæ impostæ edendæ omnes Regulares, quomolibet privilegiatos complectantur,

nisi eos expresse excipiant, vide Lezan. *v. privilegia Regularium. x. 21.*

35. Regularis petens facultatem absolvendi unam personam intelligendo de se ipso, potest absolvi, si usus est hoc modo loquendi; est una persona indigens vestra auctoritate, placetne vobis illam dare, aliter non potest absolvi, *ibid. resol. 91.*

Petens fa-
cultatem
absolvendi
pro una per-
sona, potest
intelligere
de se ipso.

36. Confessarii tempore Jubilæi non possunt absolvere ab hæresi occulta, quia quando Pontifices in Jubilæis excipiunt absolute hæresim, intelligunt etiam de occulta, & contrarium asserere est tenebras ante lucem meridianam apponere velle. *ibid. resol. 67.*

De hæresi
occulta non
possunt ab-
solvete con-
fessarii tem-
pore Jubilæi.

37. Pœnitens, qui bona fide etiam cum attritione cognita, confitetur corâ simplici Sacerdote, remanet absolutus etiam de reservatis, non cognitis, quia post cognitionem, tenetur Superiori se præsentare, & si moreretur ante illam Confessionem salvus fieret, cum talis absolutio valida fuit, & gratiam Sacramentalem contulit. *part. 9. tract. 8. resol. 29.*

Confitens bo-
na fide etiam
de reserva-
tis remanet
absolutus.

38. Impeditus dire Papam, vel Episcopum propter casus Papales, vel excommunicationem reservatam (legitimo impedimento) Parochus, vel eo deficiente, potest quivis Confessarius approbatus illum absolvere *part. 9. tract. 7. resol. 10.* hoc etiam, & Regulares possunt facere vi suorum privilegiorum *ibid. resol. 61.* & eadem ratio est de casibus Episcopo reservatis, cum hac conditione, de se præsentando ad Superiorem, vel ad delegatum, ne denuo absolvat, sed, ut Superiori debitus honor exhibeatur. *ibid. resol. 11.* vel si præstanda sit satisfactio parti. *part. 9. tractat. 6. resol. 36.*

Quivis Sa-
cerdos potest
absolvere
impeditum
adire ad Pa-
pam.

39. Pœnitentiarius Archiepiscopi non potest absolvere absque licentia pœnitentem à casibus reservatis *ibid. tract. 8. resol. 11.* & tempore pestis debent Episcopi suos casus reservatos concedere omnibus suis Confessariis à se approbatis, & præsertim habentibus curam animarum, & pro se, & iisdem obtinere licentiâ à Papa pro censuris, & casibus Papalibus *ibidem tractat. 7. resol. 12.*

Non potest
à casibus re-
servatis ab-
solvete.
Debent con-
fessarii li-
centiam ab-
solvendi cõ-
cedere ab
omnibus ca-
sibus.

Touitur re-
servatio.

40. Per verba generalia in abfolutio-
ne (inquantum poffum, & tu indiges)
tollitur refervatio obliorum, & etiam à
Cenfuris. Quintanadu. & alii. *part. 10.*
tract. 13. refol. 6.

Cafus du-
bium non est
refervatus.
Potest à quo-
libet Sacer-
dote appro-
bato abfolvi.

41. Cafum dubium refervatum non
effe, licet aliàs cafus refervatus fit, pro-
babile est. Pelfizzar. *in man. Regul. tom.*
2. tract. 6. cap. 2. fect. 1. numer. 16. addens
poffe Sacerdotem quemlibet ab Ordina-
rio approbato abfolvere cafum du-
bium, an contentus fit in Bulla Cœna
part. 10. tract. 14. refol. 2. Inde est quod
ignorans cafum refervatum fine cenfura
abfolvi poffit à Confefario non ha-
bente potestatem abfolvendi à referva-
tis, ut doctè, lateque probat P. Joseph
de Januario *de Caf. referv. ref. 1. per totam.*
Ibid. ref. 63.

Confefarius non
refervatum
liberatur à
refervatu
obliu.

42. Confitens Superiori non referva-
tum, liberatur à Cafibus refervatis ob-
liis, quam fententiam communem di-
cit Pasqualigus (licet fequatur oppo-
fitum) Ratio est, quia pœnitens ab omni
vinculo, quo innodatur, abfolvi vult
faltem, virtualiter; ergo & Confefarius
præfumat velle abfolvere, quantum
poffit *ibidem.*

Semel Con-
fiffus non re-
netur itera-
re confefio-
nem.

43. Tria hic notat Januar. *ibid. 1.* Se-
mel confiffum bona fide inferiori Con-
fefsario fente fe non poffe abfolvere
à refervato cum cenfura, quo est inno-
datus confitens, non teneri confefio-
nem iterare, fed tantum cafum manife-
ftare Superiori. 2. Habentem cafum re-
ferv. & non referv. poffe abfolvi à non
refervato, & mitti ad Superiorem pro
refervato. 3. Poffe Confefarium infe-
riorem peregrinos abfolvere à cafibus
commiffis in diœcefi, ubi refervati funt,
fi in Confefsarii diœcefi non funt refervati,
etfi datâ operâ peregrini accedant
ad talem Confefsarium extra diœcefm.
Adi ipfum *refol. 2. usque ad 11. in tract. de
caf. referv.*

Confefsarius
inferior po-
teft abfolve-
re peregrini-
nos.

6. *quæft. 8. n. 6.* non potest abfolvere fim-
plex Sacerdos: quia est pœna à iudice
inflicta, unde fequitur iurisdictionem
contentiofam in abfolvente. Sed ego te-
neo cum Hurtado *de excom. difp. 18. diff.*
2. n. 10. quod poffit, fi excommunicatio
minor lata fit ob culpam venialem, quâ-
vis excommunicatus habeat peccata
mortalia, quia fatis est, quod Sacerdos
poffit abfolvere culpam, ob quam ex-
communicatio lata fuit. Et hoc intelli-
ge de iure ordinario: nam ex delegatio-
ne etiam Diaconus, & quilibet alius
Clericus potest minorem excommuni-
cationem abfolvere. Ita Cornejo *in 3. p.*
*tract. 1. difp. 11. dub. ultim. p. 5. tract. 9. re-
fol. 3. §. fecundò.*

nov abfolvè
potest à fim-
plici Sacer-
dote
fi lata est ob
culpam ve-
nialem.

45. Ab excommunicatione majori la-
ta à iure, fi nemini est refervata, iure or-
dinario abfolvere potest Epifcopus, ex
cap. nuper §. in 2. cafu, de fent. excom. &
DD. communiter cum D. Thoma add.
*ad 3. p. quæft. 21. & 24. & rationem affig-
nat in dicto cap. Innocentius III. quia
cum nemini refervatur, committi vi-
detur iurisdictionem habenti: quæ ra-
tio quamvis affigetur pro excommuni-
catione minori, procedit tamen etiam
de majori non refervata, ut docet Suarez
de cenf. difp. 7. fect. 3. Idem dic de Capitu-
lo Sede vacante, de Abbatibus, & aliis
Prælati Religioforum, habentibus iu-
risdictionem quali Epifcopalem; *part. 3.*
tract. 5. refol. 23. §. Notandum verò, & part.
*5. tr. 9. refol. 5.**

Majori lata
à iure, fed
non refervata,
abfolvi
potest ab
Epifcopo.

46. Potest item à tali excommuni-
catione abfolvere Parochus; non quidem
iure ordinario, fed ex commissione Sum-
mi Pontificis in citat. cap. nuper. Quod
etiam dic de omni Sacerdote habente
potestatem abfolvendi à mortalibus.
Ita Cornejo *in 3. part. tract. 5. difp. 11. dub.*
1. & alii contra Paludanum in 4. difp. 8. q.
*5. art. 1. p. 5. tr. 9. refol. 5. §. Sed ego, circa
medium.*

A Capitulo
Sede vacan-
te.
Abbatibus,
& aliis Re-
gularium
Prælatu.

ABSOLVERE.

à Cenfuris.

Excommu-
nicatio mi-
nori.

44. AB excommunicatione minori
fecundum Tannerum *tom. 4. difp.*

47. Omnis autem, qui potest abfolve-
re excommunicationem non refervatam
latam à iure, abfolvere etiam potest ex-
communicationem non refervatam ab
homine generaliter & per modum
præcepti; quia hæc excommunicatio
æqui-

Idem dic de
excommuni-
catione ab
homine lata
generaliter
non refervata.